

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: vedoucího

Práci hodnotil Mgr. Miloš Kratochvíl, Ph.D.

Práci předložila: Markéta Šporová

Název práce: Mary Wollstonecraft – postavení žen v 18. století

1. CÍL PRÁCE:

Předkládaná bakalářská práce si klade za cíl představit vybrané myšlenky Mary Wollstonecraft a některé z nich srovnat s názory Burkovými a Rousseauovými. Předmětem srovnání budou zejména úvahy týkající se (ne)rovnosti mužů a žen v jejich dílech. Práce toto vskutku obsahuje a přibližuje.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ

Předložená práce je textem již jednou neúspěšně obhajovaným. Hlavním důvodem byly především formální náležitosti. Většina z nich je v této verzi napravená. Obsahově se práce nezměnila.

Po krátké vstupní životopisné kapitole následuje kapitola o polemice Wollstonecraft s Burkem. Obsahově proti ní nelze vůbec nic namítat. Téma je zpracováno ze sekundární literatury, zatímco primární zdroje jsou použity spíše pro ilustraci a vesměs jde o citáty, které uvádějí ty zdroje sekundární.

Pozornost budí způsob zpracování. Text je sestaven z (vlastních, nebo strojových?) překladů (tvářících se jako parafráze) anglických sekundárních zdrojů.

Příklad:

Text ze s. 10:

V díle Rights of Men Wollstonecraft poprvé výslovně tvrdí, že otroctví není přirozené a že všechny formy otroctví jsou nevhodné na lidském „vynálezem“. Ohledně otroctví se rozmluvy Wollstonecraft a Burkeho opět liší. Burkeho chápání otroctví je postavené na nekončícím historickém podkladu, jak v minulosti, tak v budoucnosti, a příliš se odlišuje od domluv Wollstonecraft, která prezentuje ve svých dílech o otroctví Thoughts a Mary.

Má být parafrázi textu:

In The Rights of Men, Wollstonecraft explicitly argues for the first time that no slavery is natural and all forms of slavery, regardless of context, are human constructions. Her scorching words to Burke about his situating slavery "on an everlasting foundation" (in the past and the future) sharply distinguishes her discourse from her more orthodox invocations of slavery in Thoughts and Mary.

Autorka na zdroj řádně odkazuje. Ale evidentně nevidí rozdíl mezi citací a parafrází. Navíc kvalita „překlada“ prozrazuje velmi nízkou snahu o porozumění dané myšlenky.

Toto není výjimka, z příkladů by šlo sestavit mnohastránkový soubor. Celý text, vyjma pasáží, kde se autorka opírá o české překlady, je zpracován takto. Tedy seskládáním překladů (?) použitých materiálů. Nutno ale říct, že seřazení těchto odstavců je často celkem smysluplné. Muselo s tím být hodně mechanické práce, protože takto nejsou seskládány jen celé odstavce, ale často i jednotlivé věty. Nikoli parafrázované, ale přeložené – které, opakují, jako citace uvedené nejsou, ale odkazy na zdroje obsahují. Ačkoliv se mi tento způsob tvoření (nechci říct psaní) bakalářské práce nelíbí a je na samotné hranici přijatelnosti, vzhledem k pracnosti zvoleného postupu by snad práce obhajitelná být mohla.

Obecně pak, provádíme-li srovnání dvou autorů, je dobré pracovat s texty obou, ne pouze jednoho z nich. S Burkovými texty autorka nepracuje. Srovnání, či třeba jen i přiblížení diskuse mezi nimi, je pak dosti zkrácené a závislé na sekundárních zdrojích.

Čtvrtá kapitola o polemice s Rousseauem je nejdelší. Zde již autorka pracuje nejen s primární literaturou od Wollstonecraft, ale i s texty Rousseauovými (v seznamu literatury je Rousseau uveden v sekundární literatuře).

Tuto kapitolu lze hodnotit podobně, jako tu předchozí. Rozdíl je v tom, že jsou zde z anglických zdrojů mechanicky překlápěny spíše jednotlivé věty nebo odstavce. Často jsou dokonce ze sekundární literatury čerpány citace Rousseaua. To je zbytečné, když je lze čerpat přímo od zdroje. Leda by si toho autorka nebyla vědoma.

Tím pádem je text výrazně více fragmentarizovaný a také kvůli tomu trpí nadměrou odkazů. Téměř za každou větou je odkaz. Chápu, že autorka chce odkazovat radši více než méně, ale i tak by to mělo být s mírou.

Pátou kapitolu nazvala autorka podle knihy, z níž čerpá celou dobu. Takto vzniká dojem, že o ní dosud nebyla řeč. I zde je ze zdrojů v podstatě přepsaná/přeložená určitá část. Odkazováno je správně, ale jde spíše o citace než parafráze.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA

Nejzávažnější formální nedostatky, kvůli nimž práce nebyla v červnu obhájena (spočívající ve špatném odkazování na zdroje) byly z práce odstraněny. Ostatní v ní zůstaly. Zejména nerozlišování citací a parafrází. Bohužel tam zůstaly i gramatické chyby zmíněné v předchozím posudku (namátkově: dívky byli – s. 15, zvířata pochopili- s. 27).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE

Z literatury, kterou autorka měla k dispozici, se dalo vytěžit podstatně více, než nabízí předkládaná podoba práce. Spíše než kompilaci vytvořila mozaiku, která je na hranici přijatelnosti. Ale protože oproti předchozí podobě práce došlo k patrnému zlepšení, navrhuji ji hodnotit jako **dobrou**.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ

Proč jste se rozhodla překládat anglické „discourse“ výrazem „domluva“? Kde jste s takovým překladem setkala?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA: **dobře**

Datum: 26. 8. 2023

Podpis: